

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه قمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

قیامت نزدیک شد و ماه از هم شکافت!

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾

و هرگاه نشانه و معجزه ای را ببینند روی برمی گردانند و می گویند: «این سحری
همیشگی است».

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ ﴿۳﴾

آنها (آیات خدا را) تکذیب کردند و از هوای نفسشان پیروی نمودند؛ و هر امری سرانجامی دارد (و حق عاقبت آشکار خواهد شد).

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

به اندازه کافی برای بازداشتن از بدیها اخبار (و سرگذشت امتهای پیشین) به آنان رسیده است.

حِكْمَةٌ بِالْغَاۤءِ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿۵﴾

(این آیات،) حکمت بالغه (و رسای الهی) است؛ اما اندازها (برای افراد لجوج) فایده نمی دهد.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ﴿٦﴾

بنابراین از آنها روی بگردان. و روزی را به یاد آور که دعوت کننده الهی (مردم را) به امر (وحشتناک و) ناخوشایندی [= حساب اعمال] دعوت می کند!

خُسَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ

جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾

آنان در حالی که چشمهایشان از شدت وحشت به زیرافتاده، همچون ملخهایی که به هرسو پراکنده می شوند از قبرها بیرون می آیند،

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

در حالی که به سوی این دعوت کننده الهی گردن می کشند; کافران می گویند: «امروز روز سخت (و دردناکی) است!»

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
 مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾

پیش از آنها قوم نوح (پیامبرشان را) تکذیب کردند، (آری) بنده ما را تکذیب کرده و گفتند: «او دیوانه است.» و (با انواع آزارها از ادامه رسالتش) بازداشته شد.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾

او به پیشگاه پروردگار عرضه داشت: «من مغلوب (این قوم طغیانگر) شده ام، پس (مرا) یاری کن!»

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿۱۱﴾

در این هنگام درهای آسمان را با آبی فراوان و بوقفه گشودیم؛

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

(۱۲)

و زمین را شکافتیم و چشمه های زیادی بیرون فرستادیم؛ و این دو آب برای هدفی که
مقدر شده بود درآمیختند (و دریای وحشتناکی تشکیل شد)!

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَّاجِ وَدُسْرٍ ﴿١٣﴾

و او را بر (کشتی) ساخته شده از الواج و میخها سوار کردیم؛

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرًا ﴿١٤﴾

(آن کشتی) تحت مراقبت ما حرکت می کرد. این پاداشی بود برای کسانی که (از سوی دشمنان) مورد انکار قرار گرفته بودند.

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ ﴿١٥﴾

ما این ماجرا را بعنوان نشانه ای در میان امتهای باقی گذاردیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١٦﴾

(اکنون بنگرید) عذاب و اندازهای من چگونه بود!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾

ما قرآن را برای پند گرفتن آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟!!

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١٨﴾

قوم عاد (نیز پیامبر خود را) تکذیب کردند؛ پس (ببینید) عذاب و اندازهای من چگونه بود!

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ

مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

ما تندباد وحشتناک و سردی را در روزی شوم مستمر بر آنان فرستادیم،

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

که مردم را همچون تنه های نخل ریشه کن شده از جا برمی کند!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢١﴾

پس (ببینید) عذاب و اندازهای من چگونه بود!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

ما قرآن را برای پند گرفتن آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟!!

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

طایفه ثمود (نیز) اندازهای الهی را تکذیب کردند،

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَ

سُورٍ ﴿٢٤﴾

و گفتند: «آیا ما از بشری از جنس خود پیروی کنیم؟! اگر چنین کنیم در گمراهی و جنون خواهیم بود.»

أَلْقَى الدِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلٌّ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾

آیا از میان ما تنها براو وحی نازل شده؟! نه، او دروغگوی هوسبازی است.»

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَثِيرُ ﴿٢٦﴾

ولی فردا می فهمند چه کسی دروغگوی هوسباز است!

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

(به صالح گفتیم:) ما «ناقه» را برای آزمایش آنها می فرستیم؛ در انتظار پایان کار آنان
باش و صبر کن!

وَنَبِّئِهِمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ

مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾

و به آنها خبر ده که آب (قریه) باید در میانشان تقسیم شود، (یک روز سهم ناقه، و یک روز برای آنها) و هریک برای سهم خود باید حاضر شوند.

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

(ولی سرانجام) یکی از یاران خود را (برای از بین بردن ناقه) صدا زدند، او به سراغ این کار آمد و (ناقه را) پی کرد.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٠﴾

پس (بنگرید) عذاب و اندازهای من چگونه بود!

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ

الْمُحْتَضِرِ ﴿٣١﴾

ما فقط یک صیحه (آسمانی) بر آنها فرستادیم و به دنبال آن همگی بصورت گیاهان خشک که برای خوراک چهارپایان آماده می کنند درآمدند

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

ما قرآن را برای پند گرفتن آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟!!

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ﴿۳۳﴾

قوم لوط اندازها (ی پی در پی پیامبرشان) را تکذیب کردند;

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ

بِسَحْرِ

ما بر آنها طوفانی از شن فرستادیم (و همه را هلاک کرد)، جز خاندان لوط که
سحرگهان نجاتشان دادیم.

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾

این نعمتی بود از ناحیه ما؛ این گونه هر کسی را که شکر کند پاداش می دهیم.

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

او آنها را از مجازات ما بیم داد، ولی آنها اصرار بر مجادله و القای شک در برابر انذارهای الهی داشتند.

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا

عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٧﴾

آنها از او خواستند میهمانانش را در اختیارشان بگذارد؛ ولی ما چشمانشان را نابینا کردیم (و گفتیم:) بچشید عذاب و اندازهای مرا!

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

سرانجام صبحگاهان و در اول روز عذابی طولانی به سراغشان آمد.

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٩﴾

(و گفتیم:) پس بچشید عذاب و اندازهای مرا!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

ما قرآن را برای پند گرفتن آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟!!

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

و (همچنین) اندازها و هشدارها (یکی پس از دیگری) به سراغ فرعونیان آمد،

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاَهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ ﴿٤٢﴾

اما آنها همه آیات ما را تکذیب کردند، و ما آنها را گرفتیم و مجازات کردیم، گرفتن
قدرتمندی توانا!

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

آیا کافران شما بهتر از آنانند یا برای شما امان نامه ای در کتب آسمانی نازل شده است؟!

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾

یا می گویند: «ما جماعتی متحد و پیروزیم»!؟

سَيُهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

(اَمَّا) بزودی جمعشان شکست می خورد و پا به فرار می گذارند!

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةِ أَذَىٰ وَأَمْرٌ ﴿٤٦﴾

(علاوه بر این) رستاخیز موعده آنهاست، و مجازات قیامت هولناکتر و تلخ تر است!

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٤٧﴾

مجرمان در گمراهی و شعله های آتشند،

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ

سَقَرٍ ﴿٤٨﴾

در آن روز که به صورت در آتش دوزخ کشیده می شوند (و به آنها گفته می شود):
بچشید عذاب دوزخ را!

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

به یقین ما هر چیزی را به اندازه آفریدیم.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلِمِجٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

و فرمان ما یک امر بیش نیست، همچون یک چشم برهم زدن.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَكِرٍ ﴿٥١﴾

ما کسانی را که در گذشته شبیه شما بودند هلاک کردیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟!

وَ كُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

و هر کاری را انجام دادند در نامه های اعمالشان ثبت است،

وَ كُلُّ صَغِيرٍ وَ كَبِيرٍ مُسْتَظَرٌّ ﴿۵۳﴾

و هر کار کوچک و بزرگی نوشته شده است.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

به یقین پرهیزگاران در باغها و نه‌رهای بهشتی جای دارند،

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۵۵﴾

در جایگاه صدق نزد خداوند حاکم مقتدر.

صدق الله العلي العظيم